

EXPLICIT DE PSALMO LVIII

INCIPIT DE PSALMO LVIII

Titulus huius psalmi aliquantulum prolixus est. sed
non terreat quia psalmus brevis est. tamquam ergo aliquantulum proli-
xus psalmo audierimus. Sic intendamus. quomodo in nomine christi nu-
meri in die loquimur in ecclesia dei. per alienis a sapore istius
ut rari. a quibus mundus alienus est. non quasi rudia uobis ista semp-
ter habent. Si enim ea que sepiissime audistis. cum iucunditate in ore
meditationis ruminastis. ne oblivione tamquam in ventre sepolisti.
eadem ipsa recordatio vestra. & memoria multum nos poterit adiu-
vare. cum loquamur ad enodandum quasi rudibus ea que iam uos
scitis. Certe illud meminimus saepe uos audisse. quod dicimus. et
in psalmo. si inuenias uoces. nisi christi tantum. aut tantum ecclesie. quod ut quis
christi & ecclesie sumus. Ac per hoc quare uoces nostras agnoscimus
in effectum agnoscere non possumus. & tanto magis delectamur
in eo in quem nos esse sentimus. David re. cunctis homo fuit. sed non
in homine figurauit. Quando scilicet figurauit ecclesiam. & multum
in terram distenta usque ad fines terrarum. Quando autem unum homi-
nem figurauit. illum figurauit. qui est mediator dei & hominum. homo christus
fuit. In hoc ergo psalmo. uel potius in huius psalmi titulo dicunt quidam
quod facit. quod fecit. ter fecerit de bellando. quosdam inimicos. & eos tri-
umphantem faciendo. quando post mortem suam persecutorum suorum reg-
num accepit. manifestum in re. Nam & ante quam persecutione patiretur
christus. sed & tantum notus erat. Postea ergo iam manifestato regno
eius. & inter deum in re acceptum debet. laus eius qui in hoc titulo
memoratur. & natus est psalmi titulus sita. IN FINIS PSALMI
LVIII. IN TITULO IN SCRIPTIONE IPSIUS DAVID. IN DOC-
TRINA. CUM SUCCENDIT MESOPOTAMIA. SYRIAM. ET SYRIAS. GAL.

August 1895

Aug 36

Sp. 715 Clem. A. O. (Luffe by !!)

- Sp. 716

IN Psalmun LIX

Sumo od Populu

EXPLICIT DE PSALMO LVIII

INCIPIT DE PSALMO LVIII

TITULUS HUIUS PSALMI ALIQUANTUM PROLIXUS EST SED
non terreat quia psalmus brevis est. tamquam ergo aliquantulum proli-
xius psalmo audierimus. Sic intendamus quomodo in nomine christi
in ecclesia loquimur in ecclesia dei. per alienis a sapore istius
litterarum. aquibus mundus alienus est. non quasi rudibus ista semp-
te debent. Si enim ea que sepiissime audisti. cum iucunditate in ore
cogitationis ruminasti. per oblivione tamquam in ventre sepolisti.
eadem ipsa recordatio vestra & memoria multum nos poterit ad vi-
tam nostram loquamur ad enodandum quasi rudibus ea que iam nos
audimus. Certe illud meminimus saepe uos audisse quae dicimus.
in psalmo si inuenias uoces. nisi christi tantum. aut tantum ecclesie. quod utique
christi & ecclesie sumus. Ac per hoc quare uoces nostras agnoscimus
in ecclesia agnoscere non possumus. & tanto magis delectamur
in ecclesia nos sentire. David enim unus homo fuit. sed non
in nomine figurauit. Quando scilicet figurauit ecclesiam. & multum
in terram distenta usque ad finem terrarum. Quando autem unum hominem
figurauit. illum figurauit. qui est mediator dei & hominum. homo christus
fuit. In hoc ergo psalmo uel potius in huius psalmi titulo dicunt quidam
ut in ecclesia quod fuit. ter fecerit de bellando quosdam inimicos. & eos tri-
starios faciendo. quando post mortem suam persecutorum suorum rag-
nauerunt. manifestum in ecclesia. Nam & ante quam persecutione patiretur
exoratur. sed doctum notus erat. Postea ergo iam manifestato regno
etiam inter eos qui in ecclesia accepti debent. ait eos qui in hoc titulo
dicuntur. ut & natus est psalmi titulus sit. IN FINIS PSALMI
HUIUS DAVID. IN TITULO INSCRIPTIO IPSIUS DAVID. IN DOC-
TRINA. QUI SUCCENDIT MESOPOTAMIAM. SYRIAM. ET SYRIAS OBAL-

[illegible]

LIX c. 7 f. (70 v. 7 f.)

chd. Sp. 717 f.

cū omnipotentē requirebat. Omnis et medico nō est et sibi
non renuntiat ad aliquod opus est ut curari velis opus est ut mori
salvatus sis non refugias si nō vis curari ubi nō vis mori non & in cu-
reris. & auersū reuocat & respiciēte quādā modo redire ad se con-
pellit & adtrahit. In omnib; impio qd dicitur est. Misericordia
ei praeuenit me. Cogitauit qd dicitur est praeuenit me. Si aliquid
tū primū ad aliquid & ex tuo aliquo bono primū mihi misericordia
meruit nō te praeuenit. Quando autē uel intellegis qd prae-
uenit se mihi intellegas qd ait apls. Qd mī habet qd nō accepit
se si autē accepit qd gloriari quasi nō accepit se. hec est miseria
ei praeuenit me. Deniq; ad tenet somnata quaecūq; habere po-
tissimū fuit imatura siue institutio siue in ipso conuersione. In fine
in spe. In actib; In bonis morib; in iustitia in agnitione diuina non
ēb; nisi ex illius donis ita dicit dñs mī miscda mea. Nō inuenit imple-
tus bonus dñs appellat & dñs. Si mī miscda. O. homo sub quo mi-
seria disperandū est. Si mī inquit miscda mea. Qd est misericor-
dia mea. Si dicas salus mea intelligo quādat salus. Si dicas refu-
giū meū intelligo quā confugiū meū. Si dicas fortitudo mea in-
tellego quādat tibi fortitudo. Misericordia mea quid est. Si
quicquid sū de miscda tua est. Sed pro merito inuocare te ut es
qd feci ut esse quia inuocare. qd ego si nō igit aliquid est esse. i. a te
antequā esse. Porro si omnino nihil erā antequā es. qd tibi te p-
merui ut esse fecisti ut esse & tamen te. Si bonus essem. Vnde si mī
ut sim & potuit mī in alius dñs ut boni sim. Si autē mī dedit ut sim
& alius mī dedit ut boni sim. melior illi qui mī dedit ut boni
sim. quā ille qui mī dedit ut sim. Porro quāto nemini melior quā
poteris. Si enim te in misericordia largior aqua. Si enim ab illo
accepisti ut bonus essem. Si mea misericordia mea.

Paderborn, Stadt A

Augustin, Quaestiones in psalmos

LVIII, Sermo II 11

7L. 36, Sp. 712 f.

Bring *Amicus* calamitatis et in *Paderborn*
 Sed labor pro eo quod multatus offerre tribulationes & temptationes
 huiusmodi & inter illas perseverare usque ad finem. De his ergo cum
 loqueretur has significans quod subiungit: Ostendisti plebi tuae
 dura. In quibus in persecutionibus quas perulit ecclesia Christi quando tan-
 tus martirum sanguis effusus est. Ostendisti plebi tuae dura potius
 nos uno compunctionis: Quod est simulationis: Non erat peccatio
 deus sed medicina urens: potius nos uno stimulationis. Quare
 hoc. Dedisti mentibus te significationem ut fugiant a facie arcus
 & tribulationes inquit temporales. Significasti tuis fugere ab ira
 missis temporibus. Dicit enim apostolus per hoc. Tempus est ut iudicium ci-
 nat admodum. Et hostes & martyres. Et tolerantes. Cuius mundi
 strages & persecutoribus fierent. Cui longe lateque sanguis fidelium
 manderetur. Cui catenis & carceribus in carceribus multa dura Christi
 patienter. Per his ergo duris deficerent ad loquendum per Christum. Tempus
 ut non incipiat admodum: & sint tui nobis qualis finis erit eis quin
 erant de iusto. & Christus uix saluaverit peccatores & impii sub pa-
 runt. Quod ergo futurum est in iudicio arcus est & extensis. Adhuc circom-
 minatio est nondum in praesentatione. Cuius dicitur fit in arcu. non ne-
 gata in priora mittenda est. per uisum retro tendit in contrarium
 ut illa mittenda est: & quanto plus erit eius extensio & error sum-
 anto maiore impetu illa currat in priora: Quod est quod dixi quanto magis
 distaret iudicium. tanto maiore impetu uenturum est. Ergo & de tem-
 pore tribulationibus gratias domino agamus. quia dedit plebi suae signi-
 ficationem ut fugiant a facie arcus. Ut exercitatio fideles in tribula-
 tionibus & temporalibus dignisint euadere damnationem ignis aeterni que
 est. est enim qui non credunt: Dedit tamen mentibus te signi-
 ficationem ut fugiant a facie arcus. ut libere uentur dilecti tui. saluum
 fac dextera tua & exaudi me: Dextera tua domine saluum me fac ita